

Türkmen Ağam!

Category: Kitapcy,Ýatlamalar
написано kitapcy | 22 января, 2025
Türkmen Ağam! TÜRKMEN AĞAM!

Hâlâ alışamadım senin yokluğuna... Adın her aklıma gelişinde, sanki çatal hançer saplanır yüreğime. Ne seni, ne de senin gibileri, yemin olsun Yaradan'a hiç unutmadım!

Hey! Niyazi Yıldırım Gençosmanoğlu! Hey! Türkmen Beyi, seni unutmak mümkün mü? Dün gece düşümde 'unutulduk mu' diye sordun. Sana düşümde ne cevap verdim, bilemiyorum. Şu an uyanık zihinle söylüyorum ki; seni hiç mi hiç unutmadım. Niyazi Ağabey, andolsun ki ne seni, ne Atsız Beyimi, ne Bahaeddin Ögel'i ve ne de can kardeşim Dilâver Cebeci'yi hiç unutmadım. Hep aklımdasınız. Sizler uçmağa vardığınızda, hepinizi Mete Han'ın otağında 'Türklük için yaşadık' diye, diz vururken hayal ettim... İnan, sizleri unutmak demek, akıl sağlığımı yitirmiş olmamı ifade eder. Hepinizin fotoğrafları çalışma odamda, karşımda durur.

Türkmen Ağam, hatırlıyor musun; seninle ilk kez nasıl karşılaşmıştık? 1966 yılında ben İstanbul'dan Ankara'ya dönmüştüm. İlahiyatta öğrenci olan Dilaver'le, çalıştığın Millî Eğitim Bakanlığı'ndaki odana gelmiştik. Senin 1964 yılında Ötüken dergisinde yayımlanan «Anayurdun Sesi» adlı o görkemli şiirini, karşında ezbere okuduğumda, kalkıp beni kucaklayışını hiç unutmadım.

Ağam, sen sağlığında, senin şuur mimarlarından olan Elazığlı Fikret Memişoğlu'nu sen unuttun mu ki, bana 'unutulduk mu?' diye sorarsın? Çok iyi hatırlıyorum, Dilaver de buna tanıktır; seninle her sohbetimizde, Elazığ'ın o yiğit evladı Fikret Memişoğlu'ndan çokça söz ederdin. Hatta Memişoğlu'nun bir dörtlüğünü okumuştun bize. O dörtlük hâlâ ezberimdedir:

«Kavşağı Harput'tur yiğit kolunun,
Dağ dağa kavuşmuş, Murat bizimdir.
Yolcu, Bozkurduyuz Anadolu'nun,

Yurt bizim, at bizim, avrat bizimdir!»

Türkmen Ağam, ben de dostlarıma her fırsatta senin ve Dilaver'in şiirlerini okumaktayım. O çok sevdiğin oğlum Kutalmış Tonyukuk Yılmaz da senin ve Dilaver'in şiirlerini okuyarak büyüdü. Şimdi 43 yaşında bir öğretmen. Ve inanamazsın belki, o da sizler gibi görkemli şiirler yazıyor. Şiirdeki üslubu senden çok, Dilaver amcasına, biraz da -sizler gibi uçmağa varan- Attila İlhan'a benziyor; ama şiirleri gerçekten güzel.

Ağam, unutmadan söyleyeyim, senin uçmağa vardığın 1992 yılının ertesinde, Elazığ'da senin adına çok görkemli bir şiir günü tertip edildi. Şener Bulut, Günerkan Aydoğmuş, Bedreddin Keleştimur, Mithat Yılmaz gibi dostların o şiir gününün oluşumuna emek verdiler. Yine o yıl seni Ankara'da İLESAM'da andık. İstanbul'da da senin için toplantılar düzenlendi.

Seni unutmadık Ağam! Dualarımız senin ve seninle beraber olanlar üstüne. 'Destanlar Burcu'ndan her dem seni seyrediyorum. Şiirlerin gece-gündüz ruhumuzu besliyor... Ağam, biliyorsun, senden ve Dilaver'den önce, Atsız Beyimiz uçmağa vardı. Atsız Beyimizi uğurlamak için 1975'in Aralık ayında sen, ben ve Yavuz Bülent Bakiler Ankara'dan trenle İstanbul'a gitmiştik.

Gittik ve Atsız Beyimizi sonsuzluğa uğurladık... Hani sen Malazgirt Marşı'nda «Aylardan Ağustos, günlerden Cuma...» diyordun ya, işte sen de, o sevdiğin 'Zafer Ayı Ağustos'ta ve bir zafer gününde uçmağa vardın. Al Bayrağa sarıllı tabutun başında; ben, Dilaver Cebeci, Hüseyin Çelickan ve Mustafa Kafalı ile bu zafer ayının tesadüfünü konuştuk.

Türkmen Ağam, 20. Yüzyılın yetiştirdiği en büyük destan şairi idin. Türk milletine -Türklük şiirin kanatlarıyla uçsun diye- her biri birbirinden şaheser şiirler verdin. Sana şükran doluyuz...

Bizi ise hiç sorma! Bir karışık dünyadayız. Geniş yurdumuzda dardayız. Birbirimizi yemekle meşgul; güzelliklerden uzaklardayız... Ama yine de umutsuz değiliz. Ölene kadar, senin gibi, Türklüğün aydınlık ufkuna koşumuz devam edecek; sizlerin

huzuruna yüz akı ile varmak için...
Esen kalın efendim.

Mevlüt Uluğtekin YILMAZ.

ulugtekinyilmaz@hotmail.com

Gazete_Yenicag Yatlamalar